

# کناره‌گیری دسته جمعی مدیرعامل و اعضای دفتر شعر جوان

بیوک ملکی (مدیرعامل)، محمدرضا محمدی نیکو، ساعد باقری، عبدالجبار کاکایی و آرش شفاعی (اعضای هیئت‌مدیره<sup>۱</sup> دفتر شعر جوان) با امضای نامه‌ای ضمن بیان شمه‌ای از وضعیت فعلی کشور خصوصا در حوزه<sup>۲</sup> فرهنگ، از ادامه<sup>۳</sup> فعالیت در دفتر شعر جوان کناره گرفتند.

گفتنیست که پیش از این نیز مصطفی رحماندوست، ساعد باقری و بیوک ملکی از عضویت در هیئت‌مدیره<sup>۴</sup> انجمن شاعران استعفا داده بودند که با تشکیل‌نشدن مجمع عمومی در موعد مقرر، بررسی استعفاها در آن هنگام ممکن نشد.

متن نامه و اسامی امضاکنندگان از این قرار است:

به نام چاشنی‌بخش زبان‌ها

حلاوت‌بخش معنی در بیان‌ها

مجموعه<sup>۵</sup> خانه<sup>۶</sup> شاعران مشتمل بر انجمن شاعران ایران و دفتر شعر جوان، چندین دهه به‌رغم همه<sup>۷</sup> بی‌مهری‌ها و کم‌لطفی‌ها تلاش کرد تا محیطی فراهم آورد برای رشد و اعتلای شعر امروز. جلسات حضوری نقد و بررسی شعر در حوزه‌های متنوع بزرگسال و کودک و نوجوان، بازشناخت میراث گران‌بهای ادب فارسی و همچنین فراهم آوردن عرصه برای شناخت جریان‌های نوین شعر فارسی و ترغیب شاعران جوان به نوگویی و نوجویی و جبهه<sup>۸</sup> همت بانیان و اعضای ادوار هیئت‌مدیره‌ها طی این سال‌ها بوده است. منت خدای را که با همه<sup>۹</sup> فراز و فرودها و تنگناها و فشارها، خانه<sup>۱۰</sup> شاعران همواره بر حفظ استقلال خود در پیمودن این راه پای تاکید فشرده‌ست.

و اما مدت‌هاست که به علل گونه‌گون، تداوم این مسیر در عین حفظ گوهر استقلال و آزادگی، و نیز نگاه‌داشت میراث معنوی مشفق و قیصر، سخت‌دشوار، و بل که ممتنع است.

از سویی افزایش تضییقات و فشارها و از دیگر سو برخی بدعهدی‌ها گلوی خانه<sup>۱۱</sup> شاعران را می‌فشارد، و این‌همه در شرایطی است که بررسی‌های متولیان و مدیران در عرصه<sup>۱۲</sup> فرهنگ و هنر کشور نیز- همچون

دیگر عرصه‌ها - نسبتی با سرزمین فردوسی و نظامی و مولانا و سعدی و حافظ ندارد و دریغا رنج‌ها و تلخکامی‌ها که از این رهگذر بر مردم این سرزمین تحمیل می‌شود و کیست که نداند که آزادی بیان همچون نفس است برای بقای هنر و ادبیات.

ما امضاکنندگان که در شمار موسسان، یا اعضای هیئت‌مدیره و یا هردوانیم، اعلام می‌کنیم که راه مواجهه با این فشارها و تضیقات و بدعهدی‌ها نه رفتن بر در ارباب بی‌مروت و فرهنگستیز، بل که در کناره‌گیری داوطلبانه از ادارهٔ خانهٔ شاعران است و دیگر چه با اصحاب زر و زور توانیم گفت، جز آنکه: بدین راه و روش می‌رو، که با دلدار پیوندی